

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. Sciscitatus 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

In Cap. Sciscitatus 13.

S U M M A R I A.

1. Causā pluribus delegatā conjunctū, omnes simul cognoscere debent.
2. Si disjunctū, singulus cognoscendi potestas est in solidū, estque locus præventioni.
3. Clauſula ita concepta, Quod si omnes interesse non possint, quæ impotentia intelligatur.
4. Quid si delegatorum albus adesse nolit?

Hac Decretali declaratur vis hujus clausula, quæ reſcriptis inferiſolet, Quod si omnes, (quibus ſcilicet cauſa delegatur) eius cognitioni vel executioni intereſſe ſimul non poſſint, unus vel plures ex iis nihilominus exequantur.

1. Præmitto ad majorem illustrationem à S. Pont quandoque delegari cauſam uni vel pluribus, ut videre eſt paſtum inf. De off & potest. jud. de leg. Si pluribus, id vel ſimpliſter ſive conjunctū fit, vel disjunctū. In iis, qui ſimpliſter ſive conjunctū per voculam, & ſive etiam, aut ſimilem omnes ſimul delegati cauſæ cognitioni vel executioni intereſſe debeat. Alioquin, uno mortuo, vel aliter abſente, reliqui in eadem cauſa procedere non poſſunt, l. Due 39, D. Dere jud. l. Si eut 20. D. De recepto arbitrii, & facit text. in c. Si duo 25, De procur in 6. Si disjunctū, veluti ut omnes, aut dno, vel unus eorum cauſam cognoscat, hoc cauſu cuivis delegatorum cognoscendi potestas facta eſt in ſolidū: ita ut inter eos præventioni locus ſit, neque alii ulterius cooptae cauſe ſe immiscere poſſint: niſi is qui prævenit, inſirmate aut alia juxta cauſā impediatur, aut nolit eā persequi, c. Cum plures 8, De off & potest. jud. deleg. in 6. Ubi verò clauſula disjunctū ita concepta eſt. Quod si omnes intereſſe non poſſint, ali⁹ vel unus ex illis

procedat, de qua hac Decretali quæritur, quænam impotentia per verba, non poſſint, vel nequeant, intelligatur. Et responderet S. Pont. utramque impotentiam intelligi, tam quæ juris eſt, quam quæ facti Juris, ut ſi is, cui cauſa ſimul delegata eſt, ſervus ſi, vel infamis, vel excommunicatus, vel ſimili juris impedimento labore, ſiquidem hi à jure prohibentur judges eſſe, per hunc texti juncta Gl. & in l. Cūm prator 12, 5 non autem D. Dejud. Facti, ut li v. g. morbo ſi implicitus, ſi carcere vel vinculis conſtrictus, ſi abſens aut aliter neceſſariò præpeditus, cognitioni cauſæ addeſſe non poſſit, per hunc text. Item ſi vicecundiā prohibeatur, text. Singul in l. Filius 15, D. De condit inſtitut in l. Nepos Proculo 12, 5, D. De verb signif & in l. In eadem re §. 1. D. Ex quibus cauſ. maiores &c. Igitur utraque impotentia his verbis, ſi omnes intereſſe non poſſint, continetur. Dum tamen is, qui impeditur, collegi ſuis excuſationem ſuam legitime inſinuerit, per b. text. Ex quo reſt ē notat Panormit hic, quod verbum impotentia à jure vel ab homine prolatum veriſi- cetur tam de impotentia juris quam facti.

Quid si delegatorum aliquis nolit addeſſe? Quo ad proprietatem verbi impotentia eis non contineatur; quia aliud eſt nolle, aliud non poſſe, text. hic. Attamen benignā interpretatione receptum eſt, ut hac clauſula, Si omnes intereſſe non poſſint, continetur etiam is, qui intereſſe non vult per b. text. juncto c. Prudentia in princ inf De off & potest. jud. de leg. Idque in favorem cauſe, ne ejus cognitioni diſteratur vel ſuspendatur. Aliter enim quoad ipſum polentem, cuius nulla excuſatio eſt; ſed propter refragationem ſuam gravifimè eſt arguendus, juxta text. in d. c. Prudentia §. adjicimus. Atque ita finis cap. noſtri ſupplendus & declarandus eſt.

In Cap. Super litteris 20.

S U M M A R I A.

1. Summa hujus cap.
2. Reſcriptum per fraudem ſub vel obreptiō impretratum in totum vitiatur.
3. 8. Nemini dolus ſuus patrocinari debet.
4. Intellectus l. 2. C. Si coatra jus vel utilitatem publ.
5. Dolus duplex, ex animo ſeu proposito, & reiſpa.

6. Mendacium quid.
7. Reſcriptum Principis per mendacium exorcum in totum non corruit; ſecus in reſcripto Pont. & in foro Ecclesiastico.
9. Quis cognoscat de hujusmodi dolofab ſub & obreptione.
10. Sub vel obreptio ex ſimplicitate vel ignorantia admitta reſcriptum non vitiat.
11. An hac regulalocum habeat in reſcriptis ad beneficia Ecclesiastica.